

"Iqualada connection"

Xavier Gual

L'empresa anoienca Advance Electrical and Industrial Technologies ha estat acusada pel Departament del Tresor dels Estats Units d'ajudar al govern d'Iran a evadir les sancions per la seva polèmica indústria nuclear. I serà sancionada segons les lleis americanes que ho regulen. Aquesta firma té un capital social de 3.200 euro i una facturació modesta. La seva web no està disponible, ignoro si és perquè no existeix o perquè el departament de l'administració d'Obama l'ha desactivada.

Potser aquesta empresa ha violat les sancions internacionals a Iran. O potser no. Amb tots aquests fonaments i a primera vista no sembla un perfil d'empresa que pugui ser la responsable d'una confabulació per afavorir al govern iranià a fabricar material atòmic. Cal tenir en compte que la llista d'empreses a on figura l'empresa catalana és una acció de distracció del president Obama per contenir els senadors més conservadors que demanen més duresa amb el règim dels aiatol·làs perses quan Washington ha iniciat un desglaç de les relacions amb el govern de Teheran.

Tot sembla un estirabot. Ens podem imaginar una història d'espies i barbuts amb turbant o bé una situació més rutinària. Un contacte d'aquells que es fan a les fires internacionals i que serveixen per fer una venda a un país especial. Fins i tot s'arriba a constituir una societat comercial per mirar de vendre a la indústria local. Per exportar-hi uns quants contactors elèctrics o qualsevol altre producte. I potser aquests materials van a parar a un distribuïdor local que a la vegada ho ven a una empresa que els ianquis han detectat com a proveïdora potencial d'alguna planta nuclear.

Conec a alguns ciutadans d'aquella república islàmica. Són gent com qualsevol de nosaltres, amb vida, feina (o no), famílies, preocupacions, maldecaps, misèries i alegries. La majoria bons, com a tot arreu. Són una mica més naïf que els occidentals com a conseqüència de viure en un país totalitari. Estan reprimits en tot el que aquí considerem normal ara. Com els ciutadans espanyols durant el franquisme, fa o no fa. Per exemple, molts beuen alcohol sense aturador quan surten a l'estranger. Més per alliberament o rebel·lia contra un govern i una societat que els oprimeix d'una forma inhumana que per gust. Volen anar de festa continua encara que no els hi agradi realment, però ho fan per transgredir o per fer el que no poden fer a casa seva. Presenten actituds més pròpies d'adolescents que de persones madures. És el resultat del control i la sanció que el poder exerceix sobre tots els aspectes de la seva vida.

Agosaradament dic que em fa l'efecte que els americans, a l'altra cantó de la trinxera diplomàtica, en podrien haver fet un gran massa amb l'empresa d'Iqualada. Sense anar

més lluny del meu propi cas, la combinació del meu cognom, una certa similitud del anagrama comercial amb dues piràmides egípcies i a la meua barba ha estat suficient en diverses ocasions perquè em posin a la "fila calenta" en els controls d'immigració a Nova York o Atlanta. Allà és a on m'han fet les preguntes més surrealistes de tota la meua vida. Allà és a on un punter làser per les presentacions professionals en una pantalla és observat com una arma potencialment perillosa. Són així. Només els propietaris d'aquesta empresa i els seus clients a Iran saben la realitat de tot, però puc imaginar la seva angoixa si tot és un malentès producte d'excess de cel d'algun de la CIA buscant factures per Internet a altes hores de la matinada.